

Het recht der Wet vervuld

Door ds. L. Huisman

Zingen: Ps. 68 : 13 en 14
Ps. 119 : 87 en 88
Ps. 79 : 6 en 7
Ps. 143 : 10
Lezen: Rom. 8 : 1-17

“Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses en dat voor de zonde de zonde veroordeeld in het vlees. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons die niet naar het vlees wandelen. maar naar de geest.” (Romeinen 8: 3 en 4)

Het Woord des Heeren dat wij willen verklaren staat dus in Romeinen 8 vers 3 en 4. In deze tekst zien wij: **Het recht der wet vervuld**

1^e. hoe de wet verheerlijkt wordt, nadat eerst de onmacht van de wet is aangewezen

2^e. hoe de vervulling van de wet gegeven wordt

3^e. hoe de vrucht hiervan in de verkondiging van het evangelie gesmaakt wordt

Geliefden, we willen ook ditmaal nog spreken over de verhouding tussen wet en evangelie. We hebben eerst gezien waartoe God zijn wet gegeven heeft; niet om de belofte vol te maken, niet om naast de belofte te functioneren, alsof we en door de belofte en door de wet zalig zouden worden. Maar we hebben gezien dat de wet bovendien ingekomen is, niet om de belofte teniet te doen, maar om der overtreding wil en om het volk in het rechte spoor te houden, opdat ze alleen zouden hopen op Gods beloften. Daartoe heeft God de wet gegeven.

En vandaag vanuit deze tekst wil ik u verkondigen hóe dat recht der wet vervuld is geworden. We hebben de vorige keer gelezen dat, al is het waar dat de wet ons niet helpen kan om zalig te worden en we door de werken der wet niet tot God kunnen opklimmen, nochtans de wet wel het vermogen heeft om ons te verdoemen. God houdt Zijn wet. Hij laat Zijn wet niet terwille van onze onmacht vallen. God verheerlijkt Zijn gerechtigheid, die Hij in de wet van ons eist. En in de verheerlijking van die gerechtigheid is uiteindelijk ook onze bestemming en de zaligheid van onze ziel. Hoe God dat doet staat in deze tekst. We lezen hier: hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl ze door het vlees krachteloos was, heeft God Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. Zo heeft het recht der wet zijn loop gekregen.

Hoe komt het toch, geliefden, dat velen onder ons week aan week zo trouw onder de prediking van het evangelie komen en toch nog ongelovige mensen zijn, vervreemd van de gerechtigheid, die redt van de dood? Velen zijn door onderwijs en prediking zo ver gebracht, dat ze toch begeren bekeerd te worden; begeren om zalig te mogen worde. Zo zijn er velen die leven met de bede in hun hart: Heere, opent U toch Uw Woord en open toch mijn hart, laat me niet verdwalen, grijp me toch vast, houdt me toch staande, bekeer me toch tot U!

Hoe komt het toch dat we jaar na jaar zo onder de prediking van het Woord komen en dan nog, tot op dit ogenblik, onbekeerd zijn? Ach geliefden, ik zal u niet lang ophouden, ik zal het u aanstonds zeggen. U begint altijd bij het verkeerde eind; u denkt namelijk zo: als u uw verlorenheid enigszins ziet en het Woord van God gelooft dat u zonder wedergeboorte het Koninkrijk der hemelen niet kan binnengaan, dan verontrust dat uw geweten. En met uw

verontrust geweten staat u op in eigen kracht en u probeert uw leven te verbeteren; u probeert ernstiger te leven; u probeert meer de zonde tegen te staan; u probeert hartelijker te bidden; u neemt u voor indringender uw hart na te speuren om het kwade te weren en het goede te doen. En zo bent u jaar en dag bezig. Op het laatst wordt u er moedeloos van en zegt u: er komt toch niets van terecht, ik heb al zolang gebeden en ik heb al zo dikwijls geschreeuwd en ik heb de Heere al zo dikwijls gesmeekt om bekering, jaar en dag. God wil mij toch niet hebben. Ik zal er wel niet bij horen; ik zal wel voor eeuwig verdoemd zijn. U laat de moed zinken, u houdt u nog wel een beetje aan de sleurdienst, u wilt nog niet breken voor uw vrouw en voor uw kind, voor uw man, maar diep in uw hart hebt u afscheid genomen van God.

En hoe komt dit nu? Waarom wandelt u op deze ellendige weg die naar de eeuwige duisternis leidt? Wel, het komt doordat u de zaken verkeerd ziet en u radikaal aan de verkeerde kant staat en dat u alles wat u doet met een verkeerd oogmerk doet. In plaats dat u, wanneer uw geweten u beschuldigt en wanneer u de verlorenheid van uw leven, de radicale mislukking van uw bestaan ziet, zoekt naar een gerechtigheid die hoger is dan de gerechtigheid van uw werken, zoekt naar de gemeenschap van de Heere Jezus Christus, uw eigen gerechtigheid zoekt op te richten door de werken van de wet.

En nu kunt u daar natuurlijk goedkoop afkomen door te zeggen: ja, zo is een natuurlijk mens nu eenmaal. Nu, dan bent u er weer uit. We kunnen er ook goedkoop afkomen door te zeggen: ja, Jezus? Wat praat u mij van Jezus? Die is toch een verborgen Persoon voor onbekeerde mensen? Zo bent u er weer uit en zo kunt u toch weer rustig doorslapen en de schuld op God blijven werpen. Maar zo komt u niet klaar voor Gods aangezicht. U zou gelijk hebben als Jezus niet gekomen was. Jezus zegt: als Ik niet gekomen was en tot u gesproken had, dan zou u een verontschuldiging hebben voor uw ongelof. Maar nu Ik gekomen ben, nu Ik mezelf aan u geopenbaard heb, nu Ik gezegd heb: "Ik ben uw heil alleen!" nu blijft er na de verwerping van Mij geen slachtoffer meer over voor de zonde. Onthoudt dat goed! Dan zult u straks te horen krijgen: dezen die niet gewild hebben dat Ik, Jezus, Koning over hen zij, werp ze uit in de buitenste duisternis. Omdat u niet gewild hebt, dat Ik dat deed, wat uzelf tot in eeuwigheid niet meer kunt. En daarom, buig uw hoofd, buig uw hart op deze dag en bid om de verlichting van Gods Geest, opdat u zich tot God bekeren mocht en eens bij het rechte eind zou mogen beginnen. Bij dat eind, waar Gods Geest zondaren brengt. Om daar te beginnen en daar de genade te mogen verkrijgen, die redt van de dood.

Paulus zegt: daar is geen verdoemenis. Voor wie niet? Voor degenen die in Christus Jezus zijn. Die niet in Christus Jezus zijn, ja helaas, voor die is de verdoemenis. Er is een verdoemenis, dat heeft God uitdrukkelijk gezegd. Dat heeft Jezus met alle kracht beklemtoond. Er is een verdoemenis, daar waar de rook van hun pijniging opgaat tot in alle eeuwigheid. Dat zegt het Woord van God zeer duidelijk. Wat ook de nieuwe theologie ons wil wijsmaken, er is een verdoemenis, dat heeft Jezus gezegd. Maar er is geen verdoemenis voor degenen, die in Christus zijn.

En wie zijn dat? Dat zijn degenen, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. In wier hart de wet des Geestes des levens is, Die van Christus uitgaat en Die op deze wijze vrij maakt van de wet der zonde en van de wet des doods. Dit is ook een goddelijke wetmatigheid. Namelijk de wet der liefde, de wet des Geestes, Die uit Christus komt, Die van Hem uitgaat, Die maakt vrij van de wet der zonde. Welnu, wij lezen in onze tekst, dat hetgeen der wet onmogelijk is, dewijl zij door het vlees krachteloos was. Wat is der wet onmogelijk? Het is der wet onmogelijk zalig te maken, om ons te ontheffen van de eeuwige verdoemenis. Dat bedoelt de apostel in dit derde vers. Dat is der wet onmogelijk. Niemand kan langs de steile helling van de berg Sinaï God meer ontmoeten, want op de top van die berg woont God in glorieuze majesteit. En van die berg gaan

uit stemmen en bliksemen en donderslagen. Wie klimt die berg des Heeren op, wie zal die Godgewijde top voor het oog van Israëls God betreden? De Heere had tot tweemaal toe gezegd: raak de berg niet aan, opdat Ik tegen u niet uitvare. Zelfs een dier dat de berg aanraakte moest gedood of met een pijl doorschoten worden. Alleen Mozes, als de middelaar van het Oude Testament en hierin een type van Jezus Christus, hij mocht opklimmen tot God en door hem zou de Heere Zijn wet geven aan het volk dat daar beneden was. Maar zij mochten niet opklimmen. En dat is een eeuwige wet. Langs die steile berg klimt niemand op tot God of hij wordt verteerd. Het is der wet onmogelijk om het leven te geven. De wet helpt ook niemand. Als je voor driekwart, als je voor negentig procent, als je voor negenennegentig procent voldaan hebt, bijna, op één foutje, één vlekje na, dan zegt die wet niet: Nu zal ik je helpen om dat laatste procent te volbrengen. Als je bijna opstaat, bijna de zonde overwonnen en bijna tot een ander leven gekomen bent en nog maar één duwtje nodig hebt in de goede richting, dan zegt die wet nog niet: dan zal ik je een arm geven, dan zal ik je vastgrijpen en dan zal ik je verder brengen. Nee, de wet is onmachtig, het is der wet onmogelijk in al zijn delen om ons te helpen. We kunnen het proberen en we kunnen er groot bij worden. Die mensen zijn er helaas. Groot geworden bij de werking van de wet, machtig in hun eigen ogen, zoals de oversten van Israël, de schriftgeleerden en de farizeeërs. Zijn wij dan ook blind, zeiden ze, we zijn toch Abrahams zaad? Ze wisten niet dat ze blind waren. Jezus zegt, indien u uw zonden zou zien, indien u zou zeggen: we zijn blind, dan zou Ik uw blindheid van u wegnemen. Maar nu zegt u: we zien en daarom blijft uw zonde, daarom wordt u niet verlost. Ik zeg, we kunnen het misschien in ons eigen oog ver brengen, maar rechtvaardig voor God kunnen we door de werking der wet niet worden. En nu doen wij natuurlijk niet die werken der wet op joodse wijze en we doen het ook niet op roomse wijze. We weten best dat we door honderd maal het Onze Vader te bidden geen stap dichterbij God komen, maar wij doen het misschien op neo-gereformeerde wijze. Wij doen het misschien op de wijze van: trouw naar de kerk gaan en trouw de bijbel lezen en trouw onze knieën buigen. Hoeveel van die mensen zijn er niet en ze menen het eerlijk. Als ik ze vraag: hebt u al vrede met God, bent u al een kind van God? Hoeveel mensen zijn er dan niet die zeggen: nee, dominee, dat kan ik niet zeggen, maar ik vraag er elke dag om hoor! Elke dag buig ik mijn knieën en elke dag lees ik het Woord van God en elke dag bid ik de Heere om bekering en ja, dominee, meer kan een mens er toch ook niet aan doen... Nou, dat zijn de farizeeërs ten top. Dat is precies hetzelfde wat die farizeeër zei in de tempel: Heere, ik dank u dat ik niet ben als die mensen die nooit naar de kerk gaan, ik dank U dat ik niet ben zoals al die mensen, die hun handen niet thuis kunnen houden; ik dank U dat ik niet ben zoals die mensen, die Uw wet aan hun laars lappen. Ik ga tenminste naar de kerk en ik doe tenminste wat in mijn vermogen is om te doen..

En onthoudt dit nu goed, ik wil hier natuurlijk niet mee zeggen dat u dan maar net zo goed niet naar de kerk kunt komen en net zo goed niet kunt bidden en net zo goed niet kunt smeken aan God om waarachtige bekering. Het zij er verre van. Maar ik wil er dit mee beklemtonen, dat al deze dingen die u doet op zichzelf werken der wet zijn, die u niet zalig kunnen maken. Want hetgeen der wet onmogelijk was, zegt God, dat is ook radikaal onmogelijk. De wet kan ons niet rechtvaardig maken en de wet kan ons niet heiligmaken.

We hebben de vorige keer gezien dat Paulus zegt in Romeinen 7: Als het gebod gekomen is dan is de zonde levend geworden. De wet maakt je nog veel slechter'. Niet dat de wet als wet dat doet, want die is heilig en rechtvaardig en goed. Maar ik heb het voorbeeld gebruikt van de zon die op de mesthoop schijnt. Vanwege de verdorvenheid die in ons is, is de wet een prikkel om nog meer te zondigen. Dus je wordt van de wet niet rechtvaardiger en je wordt van de wet niet heilig. Het is der wet onmogelijk. De wet kent geen barmhartigheid. De wet is als de dienstknechten van Farao, die weigerden om stro te geven, maar zeiden: stenen zullen er komen, net zoveel als gisteren en

eergisteren. Je zult ze maken. Dat zegt de wet, ten einde toe. De wet eist volmaakte onderhouding, volmaakte liefde! Zou u denken dat die grote, die heilige en rechtvaardige God met uw "Zoveel mogelijk" tevreden zou zijn? Hij zal er niet mee tevreden zijn, want Gods gerechtigheid eist de volmaakte onderhouding van Zijn heilige wet. Op geen enkele wijze is het der wet mogelijk. Of je het nu wettisch inkleedt of dat je het nu evangelisch inkleedt. Of je het doet door gebod op gebod en regel op regel te stellen of je het doet door je naastenliefde en door je offergezindheid of door welke weg ook. Daar staat: hetgeen der wet onmogelijk is en waarom is het nu der wet onmogelijk, want die wet is toch heilig, die wet is toch van God gegeven? Die wet is toch rechtvaardig en goed? Dan zegt Paulus: maar zij is door het vlees krachteloos geworden. Niet krachteloos in haar veroordeling, niet krachteloos om ons te veroordelen, niet krachteloos om te zeggen: gij zijt die man, die zondaar, die afvallige, die wederstrever'. Maar krachteloos om ons te helpen, krachteloos om ons beter te maken, krachteloos om ons vrede te geven met God. Krachteloos door het vlees, staat er.

Wat betekent hier dat woord "vlees"? "Dewijl zij door het vlees krachteloos geworden is." Vlees betekent hier niet de substantie van vlees dat we als lichaam allen gemeen hebben, maar vlees wordt hiertegenover geest gesteld. Het vlees betekent hier de natuurlijke mens, de zondige mens, de mens die niet door de Heilige Geest geleid wordt.

En wie zijn dan die vleselijke mensen? Dat is de verloren zoon. Maar dat was ook de jongeling, waar Jezus van zegt; dat Hij hem lief had, dat Hij hem beminde. Zij zijn beide verloren en ik wil er niet over twisten wie het meest verloren is, want verloren is verloren. De zoon die zijn goed met hoeren doorbracht en die andere zoon, die zei: al deze geboden heb ik onderhouden van mijn jeugd af aan. Moet ik het in onze taal zeggen: verloren zijn die langharige drugsnaven, die nooit in de kerk geweest zijn, maar verloren is ook die jongen en dat meisje, die trouw op de vereniging komen, waar geen vinger op te leggen is, maar die leven zonder de Geest van Christus, zonder de liefde Gods te kennen. Ze zijn beiden verloren en ik durf niet te zeggen wie dieper verloren is. O, trek hier niet de verkeerde conclusie uit en zeg hier niet van: dan kan ik net zo goed in de wereld leven, als het me dan toch allemaal niets helpt. Dan zeg ik nog eens ter verduidelijking, want ik weet hoe graag een mens dit aangrijpt om te zeggen: "nu, leef dan maar voor het vaderland weg, als het dan toch geen enkele betekenis heeft voor God hoe je leeft!" Denk erom: in de eerste plaats de zonden die je niet gedaan hebt zullen nooit aan je gewroken worden. En in de tweede plaats: wanneer je wandelt naar het Woord, wanneer je komt onder het visnet van het evangelie, dan heeft God beloofd: "Ik ben uw God en Ik ben uws zaads God tot in eeuwigheid." Die ver van Mij de weelde zoekt, vergaat eerlang en wordt vervloekt. Maar de Heere houdt Zijn verbond aan allen (mag ik het zo eens zeggen) die trouw in de kerk komen en die Zijn geboden ook hierin onderhouden dat ze komen onder de adem des Geestes. Alleen, u mag daar uw zaligheid niet van maken. En dat is het grote gevaar dat we als nette mensen menen dichter bij God te staan, dan die mensen die ik zo straks bedoeld heb, die zo ver, zo ver van God de weelde zoeken. In ons aller leven toch is hetzelfde nodig.

Welnu, geliefden, de wet is door het vlees krachteloos geworden. Door onze zonde, door het verderf dat over ons gekomen is in het paradijs en in het voortgaan op de weg der ongerechtigheid. Het is onze schuld, dat we niet meer langs de weg der wet kunnen zalig worden, het was vroeger wel zo. Vóór onze zondeval konden we doen wat God behaagde en hadden er vrede mee, maar nu kan het niet meer. Die weg heeft God in eeuwigheid afgesloten omdat de wet door het vlees krachteloos geworden is. Krachteloos, totaal lam. Hij kan je niet meer helpen. Krachteloos in al zijn delen. Maar nu zal toch Gods huis vol worden. En nu zal het feest toch doorgaan. En nu zal er een schare komen, die niemand tellen kan, die hand aan hand zullen wandelen voor de troon van het Lam, op wier hoofd eeuwige vreugde en blijdschap zijn zal. Ze

zullen er komen. Hoe?

Wel luister, wat nu der wet onmogelijk was, want ze is krachteloos door het vlees, dat heeft God, ... dus God is weer begonnen. Zoals God de eerste was in de schepping, zo is God weer begonnen in de herschepping. Toen er geen enkel aanknopingspunt meer was, toen we bevende van Hem vloden. Toen heeft God . . . Hij is de eerste geweest, Hij kwam neder, Hij wilde zich weer met ons verzoenen. Hij is ook de eerste als je met een onboetvaardig hart naar Gods huis gekomen bent, uit sleur en gewoonte, of als u dit leest of hoort lezen. Dan komt God tot u en Hij steekt u Zijn hand toe en Hij zegt: zondaar, Ik wil vrede met u maken, Ik wil uw ondergang niet en Ik zweer het met een eed, dat Ik uw verderf niet zoek.

Toen heeft God, staat er, "Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees". Dat heeft God gedaan. Hij heeft Zijn Zoon gezonden. Hoe kan dat? Jezus Christus is toch gelijk met de Vader? Waarachtig God? Ja, geliefden, maar God de Vader heeft Zijn Zoon gezonden, omdat Jezus Christus Zich als Borg de Vader heeft aangeboden. Toen het in de hemel klonk: wie is het die met zijn hart borg worden zal om tot Mij te genaken en er niemand antwoordde, toen heeft de Zoon gezegd: zie hier ben Ik, Vader, hier ben Ik, Ik heb lust om Uw wil te doen en Uw wet is in het midden van Mijn ingewand.

Toen niemand, niemand zich opmaakte om weder te keren tot God, integendeel, toen we met onze eerste ouders zo ver mogelijk van God wegvloten, toen is Jezus opgestaan en heeft gezegd: Vader, zend Mij! Ik zal het doen, hoe lief heb ik Uw wet, zij is mijn betrachting de ganse dag. En de Vader heeft Hem gezonden. Als een knecht in Israël, die op het sabbathsjaar vrij uit mocht gaan, maar niet vrij uit wilde gaan, omdat hij zijn heer liefhad en zich daarna door de oudsten van de stad met een priem het oor moest laten doorboren en aan de post van de deur van zijn heer werd vastgestoken, also heeft Jezus zich het oor laten doorboren. Hij heeft gezegd: "Ik zal eeuwig Uw knecht zijn; Ik zal niet wijken uit Uw huis: Ik zal niet Mijn wil doen, maar Ik zal Uw wil doen; zend Mij!"

En toen heeft de Vader Hem gezonden, Jezus Christus. Toen de wet krachteloos was, niemand ons kon helpen, toen heeft God zelf Zijn Zoon gezonden in de gelijkheid des zondigen vleses. Hij heeft Hem gezonden in een zondige wereld. Dat zou op zichzelf al erg geweest zijn, ontzettend erg, om als een reine, heilige hemeling op deze vervloekte mestvaalt der aarde te moeten verblijven.

Wat is het erg, wanneer iemand die in rijkdom is grootgebracht, tot pure armoe vervalt. En iemand die van bedienden omringd is geweest, om brood moet bedelen. Wat is dat erg. Maar duizend, duizendmaal erger is het als Jezus Christus nederkomt, niet alleen op deze gevloekte aarde, maar ook in ons vlees. En dat in ons zondig vlees, in de gelijkheid van ons zondig vlees, zonder zonden, dat weten wij. Het vlees, waarin Jezus gekomen is, was heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren, "Wie van u overtuigt Mij van zonden?" Dit Lam Gods moest zonder vlek en zonder rimpel zijn, maar in de gelijkheid van het zondige vlees, d.w.z. vlees zonder zonde, maar dan wel met de gevolgen van de zonde overladen, zodat Hij reeds in de kribbe ligt zonder bedekking; de koude nachtwind kan Hem raken. Daar ligt Hij in de kribbe op een handvol stro. Straks met de besnijdenis vloeit het bloed. Er moet een offer voor Hem gebracht worden. Omdat Zijn ouders arm waren, waren het maar twee duifjes. Dan moet Hij de smart van de arbeid dragen in de werkplaats van Zijn vader in Nazareth. En als Hij Zijn bediening gaat waarnemen wordt het kruis al zwaarder, komt honger en dorst; komt de smaadheid, komt bovenal de hitte van Gods toorn, alsof Hij de grootste zondaar was.

De gelijkheid des zondigen vleses en dat voor de zonde. Mogelijk, zegt God op een andere plaats in de Schrift, dat iemand zijn vriend liefheeft tot in de dood toe. Maar wij zijn door God geliefd, toen wij nog zondaars waren. Toen we nog voorthouden op de weg naar het verderf. Vijanden van

God en vijanden van Gods gerechtigheid, bezoedeld met allerlei ongerechtigheid. Toen is Hij gekomen om een zondoffer te zijn, om Zijn leven te geven voor diegenen, die geen levensmogelijkheden meer hadden. Op geen enkele wijze. Hier openbaart zich het wonder van Gods genade en dat voor de zonde.

En nu, zegt de apostel heeft Hij daarin de zonde veroordeeld in het vlees, God heeft de zonde veroordeeld in het vlees, want de wet was voor ons krachteloos, vanwege ons vlees, vanwege onze verdorvenheid, maar voor Hem was de wet niet krachteloos, omdat Hij zonder zonde was. En nu heeft God dat recht der wet op Hem doen komen. Voor ons baat het niet meer. Als God het recht der wet op ons doet komen, worden we er niet beter van, dan worden we al duivelser. Maar toen het recht der wet op Hem kwam, omdat Hij zonder zonden was, toen heeft die wet zijn kracht gedaan. En toen heeft die wet Hem het leven ontnomen. En toen heeft die wet Hem in de hel gedrukt en toen heeft dat recht der wet haar vervulling gekregen. Niet in ons, niet in ons, let er toch op, niet in ons krijgt dat recht der wet zijn vervulling. Wij kunnen die wet niet voldoen. Duizendmaal heb ik het u reeds gezegd: niet door onze tranen en niet door onze striemen en niet door ons lijden en niet door onze kennis van onze zonde en verlorenheid. Daardoor krijgt de wet geen enkel recht terug, daar wordt God niet in verheerlijkt, want wij komen nooit tot het einde der wet; wij kunnen nooit die gerechtigheid der wet de Heere aanbieden. Al gaven wij ons bloed onder de wet, dan zouden we nog even schuldig blijven voor God. Want de rampzaligen zullen ook eeuwig onder de wet moeten boeten, maar ze zullen nooit van die wet ontslagen worden. Ze zullen nooit de vloek kunnen doordragen; ze zullen nooit aan het einde komen van de vloek der wet en daarom zullen de rampzaligen ook nooit God verheerlijken, krachtens Zijn gerechtigheid. Maar ziet, geliefden, wat nu der wet onmogelijk is, dat heeft God gedaan, toen Hij Zijn Zoon zond in ons vlees als een schuldoffer voor onze zonden. En nu heeft God de zonde veroordeeld in het vlees. In Zijn vlees, maar dat was mijn vlees. In Galaten 4 zegt de apostel Paulus, dat Hij, zoals de kinderen vlees en bloed deelachtig worden, vlees en bloed deelachtig geworden is. Zijn vlees was mijn vlees. Toen Hij op de wereld kwam, kwam Hij met mijn vlees op deze wereld. Toen Hij onder het recht der wet kwam, toen kwam Hij, en ik in Hem, onder het recht der wet. Toen Hij kermde, toen Hij van God verlaten was, toen Hij in de hel nederdaalde, toen Hij inzonk in die diepte van Gods gerechtigheid, toen ben ik met Hem gestorven, toen ben ik met Hem veroordeeld, toen ben ik met Hem gekruisigd. Toen heeft God Zijn zin gekregen, toen heeft God Zijn recht gekregen, toen ben ik verdoemd en verloren in Hem. Geeft Gode de eer, geeft Jezus de eer, aanbidt Hem al uw leven! Want God heeft uw zonde veroordeeld in Zijn vlees. Maar nu is daarin ook alleen uw gerechtigheid. Onthoudt dat goed! God heeft Hem voorgesteld tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid. Sion zal door recht verlost worden en haar wederkerenden door die gerechtigheid. God snijdt een zaak af in gerechtigheid. Daar heeft God het gedaan, daar heeft Hij Zijn gerechtigheid vervuld en het oordeel voltrokken aan het vlees, aan mijn vlees, maar dan zonder zonden in Christus Jezus. En dat voor de zonde. Nu heeft de wet Hem, het eeuwige Leven, aangegrepen en Hij heeft voldaan aan de wet. Hij onderging niet alleen het oordeel, maar Hij droeg ook het oordeel. Want de verdoemden ondergaan ook het oordeel, maar die dragen het oordeel niet, die volbrengen het oordeel niet. Dat heeft Hij wel gedaan. En hoe heeft Hij dat nu gedaan? Door een Vervuller van de wet te zijn. En hoe wordt de wet vervuld? De wet wordt in één woord vervuld en dat is: liefde. Hij heeft liefgehad tot in de dood. Lief gehad de Vader, Gods heilige wet, het heerlijk recht Zijns Gods; maar daarin ook liefgehad, degenen, voor wie Hij in het vlees gekomen is. Met de ene hand hield Hij Zijn Vader vast en sprak: Mijn God, en met de andere hand hield Hij Zijn verloren schapen vast en sprak: vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen. En zo ging Hij de kolken van Gods ongenoegen in, maar zo kwam Hij ook boven, toen Hij het recht der wet vervuld had.

Want nu is de wet verheerlijkt en nu heeft God Zijn gerechtigheid verkregen en nu is de toegang tot God geopend en is in Hem het oordeel geoordeeld en de verdoemenis verdoemd en de dood gedood. Nu heeft Hij het leven in onsterfelijkheid aangebracht.

Kijk, dat is wat we nodig hebben, bekeerd en onbekeerd. Een God, die voor ons zorgt, die onze zaken uitricht, die onze straf draagt, die de wet vervult, die de gerechtigheid verheerlijkt. Welnu, alles wat u nodig heeft, is in Jezus Christus te vinden, maar dan ook in Hem alleen. Nu zegt Hij: Ik ben de Weg tot God, Ik ben de medicijnmeester. Ik heb medicijn tegen alle kwalen, Ik ben de goede Herder, Ik zoek het verlorene, Ik ben het Brood des Levens, Ik ben de Springader van levend water, Ik ben de Fontein en die uit Mij drinkt, zal in der eeuwigheid niet meer dorsten. In het vervolg van de tekst staat: opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de geest.

Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons. Een enkel woord nog maar van dit laatste gedeelte, dat is gelijk een woord ter toepassing. Het recht der wet vervuld zou worden in ons. Moest er eigenlijk niet staan: opdat het recht der wet vervuld zou worden in Jezus? Hij is toch onder dat recht doorgedaan? God heeft toch het recht in Hem gezocht? Waarom staat er nu: opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons? Welnu, geliefden, u moet het zo zien. Laat ik het eenvoudig mogen voorstellen (het voorbeeld gaat niet geheel op, maar ik zal toch proberen door dit voorbeeld duidelijk te maken, wat de apostel hier bedoelt): Wij staan voor die rechtbank van Gods gerechtigheid schuldig. Wij staan daar en wij hebben niets om te betalen. Wij worden schuldig verklaard door de heilige wet en alles wat we er tegen inbrengen, baat ons niet; wij verstommen als we de heilige eis horen van Hem, die alleen heilig en rechtvaardig is. We staan daar met een schuld, zo groot, zo uitgebreid, zo enorm, dat er in der eeuwigheid geen mogelijkheid is om van die schuld af te komen. En we staan op het punt naar de gevangenis verwezen te worden, want het is alles onze eigen schuld. We hebben de schuld moedwillig zo groot gemaakt. Maar zie, daar komt die Borg en Hij nadert voor de Rechter en Hij biedt aan alles wat ik schuldig ben te betalen. Metterdaad die grote, hoge schuld, waar ik nooit meer af kan komen, die ik nooit meer bij elkaar verdienen kan, die betaalt Hij. En hij legt daadwerkelijk voor het aangezicht van de Rechter die betaling neer.

Laat me dat beeld zo eens even eenvoudig mogen vasthouden. Hij legt het voor de Rechter neer. Hij zegt: alles wat hij schuldig is, dat leg ik voor Uw aangezicht neer. Hier wordt alles voldaan. Welnu, geliefden, wat doet de Rechter nu? Spreekt Hij nu de Borg vrij? Nee, Hij spreekt de schuldenaar vrij! In wie wordt nu het recht der wet vervuld, in die Borg? Nee, in die schuldenaar! Die Borg betaalt en die schuldige gaat vrij uit!

De wet krijgt haar glorie, niet voor Jezus zelf, want Hij was heilig, onnozel, onbesmet; Hij had niet nodig vrijgesproken te worden om Zichzelfs wil, maar Hij is tot zonde gemaakt en als Borg betaald hebbende, spreekt God de schuldige vrij en Hij zegt tegen de schuldige: om de Borg, om de prijs, om het bloed, door Hem betaald, mag gij vrij uitgaan. Dan worden de deuren van de rechtszaal geopend en mogen ze wandelen in de vrijheid van de kinderen Gods. Begrijpt u dat beeld? Dat bedoelt Paulus als hij zegt dat het recht der wet vervuld zou worden in ons.

Wanneer gebeurt het, wanneer wordt dat recht der wet in ons vervuld? Ach, als we met de Heilige Geest begiftigd worden en als de liefde Gods in ons hart wordt uitgestort, zodat we de wet gaan bijvallen en goedkeuren, heilig, rechtvaardig en goed. Zodat we door die liefde gedrongen, aan de zijde van God gaan staan en we aan de kant van de Heere gaan staan en zeggen: Heere, ik erken het; Uw gebod is heilig en rechtvaardig en goed. En zodra, als we daar in die diepte van onze verlorenheid, veroordeeld door de wet, die krachteloos geworden is om ons onder het oordeel uit te halen, een oog ontvangen door de zoete werking van de Heilige Geest, voor onze lieve en dierbare Borg en Zaligmaker, die ons alzo liefgehad heeft, dat Hij Zijn leven

gegeven heeft voor Zijn schapen. Dan wordt het recht der wet in mij vervuld, zodra ik als een arm, ellendig, verloren, schuldig zondaar op Jezus zie. En als Zijn bloed mijn zonden en mijn ongerechtigheid verzoent en mij vrede geeft met God. Dat doet mij het hoofd omhoog heffen en roemen, zelfs hier in mijn vreemdelingschap, dat ik meer ben dan een overwinnaar door Christus, die mij heeft liefgehad. Dan wordt het recht der wet vervuld.

Op deze wijze krijgt God Zijn eer, op deze wijze krijgt de wet zijn eer en op deze wijze wordt het evangelie een kracht Gods tot zaligheid. Op deze wijze wil ik niemand meer geprezen hebben dan mijn Jezus alleen en in Hem de Drieënige God. Alleen in deze weg wordt het recht der wet vervuld.

En dan zegt Paulus verder: is dat dan voor alle mensen? Mogen alle mensen vrijelijk geloven dat Jezus voor hen betaald heeft? Dan zegt hij er achter, opdat we ons niet bedriegen zouden: die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest! En naar het vlees wandelen, dat betekent niet in de eerste plaats: die vleselijke, zondige, goddeloze dingen doen, waar andere mensen over praten. Naar dat vlees wandelen betekent hier, die het nog met de wet proberen, die nog door hun eigen gerechtigheid begeren zalig te worden. Die nog hopen dat ze ooit nog iets kunnen uitrichten waardoor het beter zou worden in hun leven. Dat zijn de mensen, die naar het vlees wandelen. Ja, zegt de Heere, en die onder de wet zijn, kunnen Gode niet behagen. Die naar het vlees zijn kunnen God niet behagen. Dat zijn de kinderen van de dienstmaagd, waar God van zegt: drijf ze uit, want ze zullen niet erven met de zoon van de vrije.

Maar, zegt Paulus, die naar de Geest wandelen, wie zijn dat? Zondeloze mensen? Mensen waar niets meer van te zeggen is? Neen, zondaren van top tot teen, maar die hun vertrouwen gesteld hebben op de gerechtigheid van hun Borg Jezus Christus en die de bevrijding van hun leven zoeken in de gemeenschap met Hem, die liefgehad heeft tot in de dood. Dat zijn de mensen die naar de geest wandelen. Dat zijn de geestelijke mensen. Dat zijn de mensen aan wie het recht der wet vervuld is. Dat zijn de mensen, die deel hebben aan de gemeenschap met God. Dat zijn de mensen, die God liefgekrege hebben door Zijn Heilige Geest.

Geliefden, zo valt de gemeente uiteen in mensen die naar het vlees wandelen en die naar de Geest wandelen. U kunt elkaar niet verdragen, ten diepste staat u tegenover elkaar. U kunt elkaar niet begrijpen. De dienaren van het vlees kunnen de dienaren van de Geest niet verstaan. Maar de dienaren des Geestes hebben wel te maken gekregen met de dienaren des vleses, want ze hebben ze in hun eigen hart gevonden. Maar door deze genade drijft God de geest der dienstbaarheid uit, opdat we leven zouden, verlost zijnde van al onze vijanden, zonder vrees voor God, al de dagen van ons leven. Waardoor die blijdschap ons hart zou doorstromen, waarvan de dichter gezongen heeft: weg wereld, weg schatten, gij kunt niet bevatten, hoe rijk ik nu ben. Nu heb ik alles verloren, maar Jezus verkoren, wiens eigen ik ben. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.